

Den Nakna men lifkwahl i sin Blindheet seende

CUPIDO.

Uffsatt/ och flugen och affårdadh til åhr-
samt och erwårdeligt Effter-Minne

Uff

Den Onskelige Ahta-förmåhning

Emellan

Book-Hållaren

Ehrebörn och Wålbetrodde

Herr **J**acob **N**ichelson
Schlytz

Sampt den

Ehrebörne mycket Åhr. och Dngderrike Jungfru

Magdalena **L**hime

Som medh alla anständigheter hade sin
Hederwårde och anseelige sulbordn/ vthi Stockholm på
den 8. Dagen i Januarij Månad/ aff det lyckeligen in-
gångne åhr effter Christi hugne-sulla Födelse

MDCXXCVIII.

Tryckt i Stockholm aff Lars Wall.

Salom: Ordspråk; Books 19 Capit: 14. vers.

Huus och Agodelar ärfwas aff Föräldrom/ men een förnufftig Hustru
kommer aff Heranom.

Jesus Enrachs Books 26. Cap. 16. och 18. vers.

En luffig Qwinna gläder sin Man/ och närre hoon förnuffteliga medh ho-
nom umgår vppfrifkar hoon honom hans hierta. Och een wåhluchtat Qwin-
na/ ståår icke til at betahla.

SINE

FINE.

3. I. Booken Mofi I. Cap. 28. vers.

Och Gudh wålsignade Them/ och sade til them/ waver fruchtsamme och
förökler eder/ och vppfyllen Jordena. Den

En som oß måhla först hin lille kärleek; Swärger
Bewingad / Nakt och blind; han tyck; ha meer
förstått

Än som gemene Mann / i det han kund medh Särger
Sampt medh sin Pincel gee för allas ögon blått
Hwad elliest mehrendels een Phantasi förhöllier /

Za een inbillings dunst / een drömm och weet ey hwad;
Han hafwer synnligt giordt alt det Cupido döllier

Och icke undt en eens dhett minsta Ytkon; Blad
Sin blygd at skyla medh; ett mehr än artigt Synne

Man troor det wist sikh först wed Ibers stälta Elff /

En som och skildra kund hans list och kloka kynne /

Mäst wara oseelbart meer än Apelles sielf;

Besij hans hela Nart och Astrilds tuusend råncker

Han har wehl Wingar at han kallas kan geswind /

Men der emoot / för han så mången Kyskheet fräncker

Så är han naken och til goda seeder blind.

Doch! hålla mitt förnußt / här skalkas Man den luuren

Troo fritte han seer wähl fast han intet märcka låß /

Han finner innerst i den lönssta Jungfru; Buuren

Och kan Diespiter wähl sielfwer biuda Träs!

Den dolsta Skyten är ey aller der mann meenar /

Zag torde sätta at han alltidh hade sedt /

Hälst när med twenne skätt han lyckelin för; cenar

Hwad Twenne warit har / så at det blifwer Ete.

Wärt säta Gione; lag det kan oß wisord gifwa

Hur ja hans wisza Skätt ey seela om sitt Mähl /

Men träffa ända fram dit som dhe sände blifwa;
 I dy atoch hoos dem det sköna Astrild Ståål
 Har wäckt een Himmelst drifte/ een läslig älskogz bräna
 Een ömse Kärleek och begärsel til hwar ann;
 Een egenkap den dhe aff Turtur, Dufwan lååna
 Som medh Magnetens Art medh rätta lifnas kan.
 Doch har ey något lööst ell sliprigt älskogz tycke
 Föreent dhem med hwar an/ men begges dera dygd
 Medh een belåtenheet som åger Dygdens Smucke
 Sampe är på Ahrens Grund och hwiita Wingar bygd.
 Herr BRUDEN hans beråd ståår billigt at berömma
 Som på den rätta Grund sin tanckar stedz har läunct/
 Den Guden som ey plår dhe sina nånsin glömma
 Har honom medh en from och Dygdig Siähl befkänt
 Han såår een hurtig Dam/ af seedig Art och miner,
 Man sijn det warit Gudz och Himblarnas besluut/
 Aff hennes opsyn ett behagligt ämpne skiner
 Det Ogat bättre kan än Tungan tyda vth/
 Dhes kyske Hierta måst med hans tillika bränna
 Fast hennes åhrbarheet dhet håller inom by;
 Ja tigger munnen skönt geer ämnet doch tilkänna
 Den reena Kärleek som der inne ligger; dy
 Hoos Fruentimbret är nu kommit til een wana
 Dhen står ey alltid fritt at skafwa I och A/
 Desz willia måst vtht een hemblig suckan stana
 Och Netj som oftast är ett hiertberörand ja.
 Fördensuld blir han Säll/ hans Soohl må aldrig skyla
 Dhet wrånga Olyckz; Moln/ bordt ångzlan suck och pusti;
 Sigh drifte ingen Fräst desz warma Sång at kyla

Här står hans andra Halfft/ hans ögn och
Ungdoms lust.

Hoon har och Jungfru Brudh ey minder soog at tacka
Sin Gudh/ som henne giordt all wägen jemn och reem
Opp för den hahla Klindt och brandta Elskogz Backa
Der mången Ungerwänn och Jungfru lüder meenz:
Hwad andra önska sigh och oohsämlin längta
Wedh hwilketz mistning dhe och ha een hemlig harm/
Behöfwer hon ej meer at ängzligt effterträngta/
Hoon har det i sin sambn och å desz söta Arm.
Hwad då? Herr **M J G H J L E O N** den sielswa ähtran
fröner

Den utaf ingen masq el skrymptans särgor weet/
Den Dygden räknar bland desz egna Abdul. Öner
För desz berömbda troo och reena Redlighheet;
Han ställer sig här in til hennes tienst och lydna/
Den förr all tråldom och all bunden lesnat skydt/
Han räknar nu för wähl och för sin högsta prydnad
Ut ha sin fröheet i så sötha Bostor bydt;
Wählan/ den tiden blir/ som syntes för bedröfwa
Nu mehra godh och gladh/ **D H E** roota Himmelan;
Och så med nöjlsamheet den sköna lusten öfwa
Dem Venus sätta lähr och tag ej nämbna kan.
An til go Natt ett ordh/ för Gente säte Sinnen
Som blifwit nu aff två ett ooplöslt **E E E**
3 ähren wärde at wähl hundra. Ahreminnen
Beqwäda skull det bund som mellan Ehr är skedt
Ut man Ehr Låford sku på Nyctez flygel häfwa

Så högt som Plejades och Carle Wagnen stå/
 At ingen dystherheet desz strifmor måtte qwäfswa
 Så länge Nånna Sool i sina tienster gåå;
 Men som det är ett wärck desz mindre utaff nöden
 Som Ehr Ehr egen Dygd odödeliga giöör/
 Så at i påcka Griff och Graff och sielswa Döden;
 Dy iagh en lenger kan en heller skrifwa böör
 Men stannar där vthi; At Ehtenskapsens Fader
 Som öfwer Himlens Hwalff och höga Fåsten råår /
 Hwars löfte Abraham och Isak gjorde gläder
 Den genom alla Skyr med glimmand åstia slår /
 Nå giuta vth sin Nådih til begges dera grönstkan/
 Meer än iagh önska kan el Momus vonna will!
 Då går det rätt och wth ha wunnt all wår önskan
 Om innan åhret skeer hwad iagh nu gifår til;
 Zagh will medh mera en Er liufwa qwäll förnötha;
 Zagh tyck; Cupido blåås alarm till så een stridih/
 Förutan hwilken/ dher i dhen en sligtigt sköta
 EHX aldria blifwa kan een rätt beständig Fröid.

O. Wexiönus

